

Svensk Bretonklubb
Org nr 802414-1833
Rasklubb inom SKF

Mars 2019

BretonBladet

Nr 2019/1

Ordföranden har ordet

Svensk Bretonklubbs stadgar slår fast att vi har till mål att tillvarata specifika intressen för bretonrasen. Vi ska väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt, jaktligt och exteriört fullgoda rasrena hundar, bevara och utveckla rasens specifika egenskaper och verka för utveckling av dressyr och praktiskt bruk av denna.

Vi ska vidare informera och sprida kunskap om rasens beteende, dess fostran, utbildning och vård samt bevaka och arbeta med frågor som har ett rasspecifikt intresse för hundägaren och hundägandet - säger stadgarna.

Hur sköter vid oss då? Verksamhetsberättelsen säger en del. Klubben har på 10 år gått från knappt 200 medlemmar till drygt 400. Registreringsstatistiken visar en långsiktigt klart ökande trend även om det 2018 bokfördes något färre hundar än 2017. Antalet startande på jaktprov ökar också något år från år och uppfödarna har inga problem att placera sina valpar.

Vad kan och måste vi då som klubb göra framöver för att den starka positiva trenden ska fortsätta? Mitt svar är att regionernas arbete är centralt för utvecklingen. Regionombuden gör ett fantastiskt arbete. Det är genom att höras och synas vi växer. Regionernas ställning

behöver förstärkas. Flera av regionerna har så många medlemmar att man skulle kunna tänka sig att man bildade lokalavdelningar. Så här såg det ut över Sverige i slutet av 2018.

Lite sorgligt är läget i sydligaste Sverige - det var här som klubben grundades för snart 45 år sedan. Förklaringen är naturligtvis det moderna jordbruket som missgynnar fältviltet och gör det svårt för menige man att träna och jaga.

Mälaren/Värmland/Västmanland/Närke	59
Västerbotten Södra	57
Dalarna/Gästrikland/Hälsingland	51
Norrbotten Södra	47
Jämtland/Härjedalen	46
Västerbotten Norra	35
Småland/Östergötland/Västsverige	34
Norrbotten Norra	27
Norge, Finland eller Danmark	20
Västernorrland	19
Skåne/Blekinge/Halland	12

Hälsningar
Lennart

Tack till våra sponsorer!

Från redaktören

Vår i söder - vinter i norr?

När jag häromdagen for från Östersund mot Enköping krympte snötäcket ihop till nästan inget.

Trodde innan vi for att vi kanske skulle få lite vårkänning, men man ska inte ropa hej..... Innan det var dags för hemfärd blötsnöade det och blåste. Hundar och kängor tog med sig underlaget in, så stora delar av golvet antog lergrå färg. Vår lilla tik verkar i alla fall mer uppskatta snön före lera vilket den som håller i skurtrasan uppskattar.

Klass 1 och 2 varningar utfärdades av SMHI för ymnigt snöfall med kraftiga vindar för olika sträckor längs vägen hem.

Både maken, jag och bretonen uppskattade att sitta i en skyddande bil just då.

Så olika förutsättningar vi har för våra hundaktiviteter.

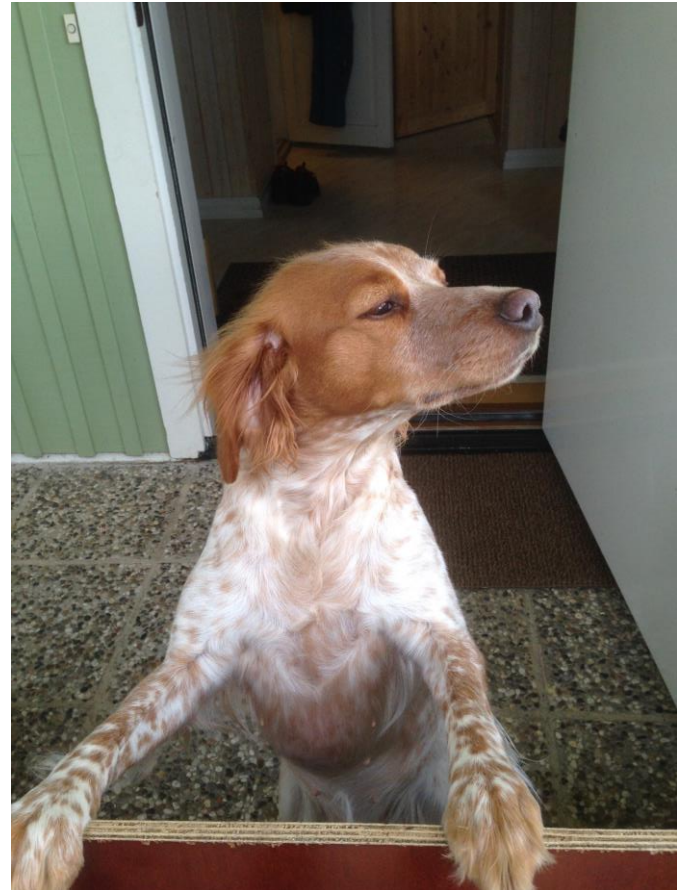
När Team Breton spänner på sig skidorna för Vindelälvsdraget kan några ta fram cykeln eller kanske börja vattenappport träningen.

Och alla jaktprov på olika orter var och varannan helg nu innan det blir hundförbud.

Och snart är det påsk. Ni håller väl koll på bretonerna så inte någon påskkäring kidnappar våra små godingar.

Ha nu en fin vår och skriv från era aktiviteter så jag får mycket till sommarnumret.

// Birgitta

På spaning efter artiklar till Bretonbladet.

Bidrag till nästa Bretonblad.

Skicka in ditt bidrag senast 5 juni 2019

till birgittaradman@gmail.com eller ring mig på 070-269 64 08

Texten tar jag helst i word och bilderna separat.

Tänk på att jag behöver högupplösta bilder för att det ska bli bra i tryck.

Blir jag tvungen att hämta bilder från hemsidan blir bildkvaliteten därefter.

Jag tar mig friheten att beskära bilder om jag tycker det blir bättre så i bladet.

”Redaktör´n”

Appropå Bretonblad.

Jag har tagit på mig att skanna gamla Bretonblad.

De ska sedan tillgängliggöras för klubbens medlemmar på något sätt, vilket är inte klart än.

Ett drygt 40-tal av de gamla bladen är skannade (dvs de blad jag har haft tillgång till), men genom klubbens snart 45-åriga historia har det producerats betydligt fler. Jag återkommer i senare nummer med vilka nummer som saknas för uppdraget. Min förhoppning är att de finns sparade i någon hylla och att jag kan få låna dem.

Då det är tidsödande att skanna på tillfredställande sätt kommer bladen inte att bli klara på en kafferast, så håll ut, ni som väntar.

”Redaktör´n”

Jaktprovsresultat vårvintern 2019 prel.

Datum	Prov		Domare	Hund	Klass	Pris	Ägare/Förare
2019-02-02	fält	Långtora	C-M Olofsson	Miss Aisha	Ukl	1	Pål Thoresen
2019-02-02	fält	Långtora	C-M Olofsson	Mustang Des Bois De Gland	Ekl	1	Amir Saidizand/ Joakim Johansson
2019-03-09	fjäll	Tossåsen	U Wieser	Suhlegan Skj Soya	Ukl	1	Niklas Bodin
2019-03-09	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Suhlegan Like a Hurricane	Ökl	3	Isabelle Bergkvist
2019-03-09	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Ajakawis Bossen	Ekl	2	Robert Källström
2019-03-09	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Liz	Ekl	1	Hans Lissdaniels
2019-03-09	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Smedgattu Carrera	Ekl	1	Barbro Ågren/Mats Ågren
2019-03-10	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Kruttönna's Smirnoff	Ukl	2	Per-Ivar Norell
2019-03-10	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Suhlegan Jaxson	Ökl	2	Per-Åke Mickelsson
2019-03-10	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Suhlegan Like a Hurricane	Ökl	2	Isabelle Bergkvist
2019-03-10	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Ajakawis Bossen	Ekl	2	Robert Källström
2019-03-10	fjäll	Tossåsen	L Berglund	Liz	Ekl	2	Hans Lissdaniels

Tossåsenprovet

Pristagare från lördagen

Från vänster: Domare Lennart Berglund, Isabelle Bergkvist med "Harry", Robert Kjällström med Bossen, Mats Ågren med Carrerra, domare Uli Wieser, domaraspirant Anders Hennerfors.

(tyvärr ingen bild från söndagen).

Foto: Kjell Lundberg

Tossåsen - Något att lita på

Text: Kjell Lundberg

I en snabbt föränderlig värld är det skönt när några saker inte ändras märkbart. I snart 20 år har Bretonklubben haft träning och jaktprov på Tossåsen. Vi har haft Storsjö Fiskecamp som bas hela tiden och så också i år.

Jag Lennart har haft nöjet att vara deltagare några gånger i början och sedan ansvarig för träningen och provet de senast 13-14 åren. Småstugorna och Annexet har inte förändrats märkbart och inte restaurangen heller. Remarkabelt är att menyn när vi är där är exakt den samma år efter år. Till middag på onsdag pytt i panna, torsdag fläskgryta, fredag pannbiff och på lördag val mellan fjällröding och entrecote. Samma flingor och bröd till frukost och så lunchpaketen. Torsdag hamburgare, fredag dubbel korvmacka på rostade bröd, lördag grillade kycklingklubbor och på söndag dubbelsmörgås med kyckling- och curryröra. Det är lika gott varje år. Kännaren kan upptäcka små, små variationer som tillexempel att det i år serverades coleslaw till fisken. Vinerna har blivit bättre. Borta är de söta vita och överfruktiga röda. Nu serveras goda torra vita och röda matviner. Ölsortimentet har breddats betydligt.

Årets upplaga innehöll som vanligt en trogen skara av "stammisar" men även ett antal mer eller mindre nya bekantskaper. Trenden har de senaste åren varit att något färre kommer till träningsdagarna medan flera känner sig "färdigutbildade" och väljer jaktprovet enbart. Till träningen var det 6 hundar anmälda och vi trotsade ett väder som innehöll mycket lös och djup snö på torsdag och Klass 1- varning för snöfall och drev på fredag. Den dagen fick Bretonklubben förtroendet att stänga Flatruetvägen. Tomas, i vårt gäng, kände snöröjaren och ringde för parkeringsråd och då fick vi hjälpa till med det.

Tro det eller ej så hade vi det bra båda dagarna. Vi hittade mycket fågel och ett par par hundar fick sina första fina ripkontakter.

Bretonklubben hjälper till att stänga vägen
Foto: Okänd

Provdagarna bjöd stälande väder på lördag och helt brukbart dito på söndag. Det var löst i snön och tungt före men duktiga hundar gjorde att det delades ut många välförtjänta priser.

Ett spöke i år var tillgången på tränings- och provmark. Sveriges högst belägna riksväg, Flatruetvägen, ligger mellan vårt boende på Fiskecampen och vår fasta terräng i Mittådalen. Vid "dåligt" väder stängs vägen obevekligt.

Vi har haft tillgång till terräng inom Tossåsens Sameby marker norr om Flatruet. Väder- och snöförhållandena de senaste två åren har gjort att det funnits renar här och marken har då avlysts. Vi arbetar på att få tillgång till ytterligare terrängar norr om Flatruet för att ha valmöjlighet framöver.

Tack för i år säger då vi till alla deltagare samt inte minst till Bo-Göran med personal på Fiskecampen.
ÄNDRA INGET!!

Kjell och Lennart

Varför ska man delta i jaktprov

Text: Agneta Bernárdzon

Ja, det finns säkert flera svar på den frågan men enligt Svensk Bretonklubbs RAS-dokument (Rasspecifik avelsstrategi för Breton) är man tydlig med nödvändigheten av jaktprov för att kunna bedriva ett bra avelsarbete.

"Jaktprovet är det enda urvalsinstrument vi har och det ger den totala bilden av hundens förmågor. Någon närmare bedömning av arvbarheten av enskilda egenskaper som jaktlust, fart, viltfinnarförmåga, apportanlag med mera låter sig inte göras" står det i RAS

Vidare skriver man att de långsiktiga och kortsiktiga målen är att få en högre andel bretoner som deltar i jaktprov och att få en högre andel avelsdjur som är jaktprovsmeterade, samt att:

"Svensk Bretonklubb ska för att nå dessa mål arbeta för att så många bretoner som möjligt deltar i jaktprov för att möjliggöra ett bredare urval av avelsdjur med goda och mycket goda jaktegenskaper"

För en del blir jaktproven en sport och livsstil som gör att de deltar i de flesta prov som arrangeras inom SBnK. För andra blir det kanske bara det där första släppet i Unghundsklassen som de lovat sin uppfödare. Men för de allra flesta blir det inget jaktprov överhuvudtaget. Personligen har jag inte heller haft som mål att gå prov - även om jag förstår värdet av det. Utan för mig har det framför allt handlat om att få fram bra och trevliga hundar som fungerar tillsammans med mig och min familj när vi jagar. Min femåriga tik, Raija (Åa/Raunakens Cox), är suverän på att hitta fågel och söker med en otrolig intensitet men tyvärr är hon lika het i flog.....vilket resulterar i att hon helst vill hämta hem fåglarna själv om matte missar.....

Mitt mål har heller inte varit att para mina tikar, Raija har dessutom D-höft så för hennes del är det uteslutet och därför har jag inte brytt mig om att meritera henne på jaktprov.

Men med min andra tik, Rickardssons Hälga (Rickardssons Nova/Vinterfjellets Bp Pippen), är det annorlunda. Hon gör för det mesta allt rätt och hon har B-höft. Ändå har jag inte haft för avsikt att avla på henne heller. Men eftersom jag har fått flera förfrågningar om eventuella valpar så har jag tänkt att det kan vara bra att meritera henne om jag skulle ändra mig längre fram.

Hälga har ställt upp i två fjällprov och gått till pris båda gångerna. I augusti 2016 i Gräftåvallen fick hon första pris i Ukl och i september 2017 i Ökl på Dundret fick hon tredje pris.

Jag hade precis börjat fundera på vilket nästa prov jag skulle anmäla Hälga till när jag blev kontaktad av en av dem som vill att jag ska para henne. Han meddelade att Hälga inte alls gått till pris på Dundret utan var inregistrerad som ej godkänd. Jag förstod att det skett ett misstag och tänkte att det var lätt fixat, jag hade ju både domarkritik och diplom. Jag kontaktade SKK och jaktprovansvariga inom SBnK som lovade att ta tag i detta.

Sedan har månaderna förflutit och jag har mötts av alla upptänkliga förklaringar till varför inget händer trots regelbundna och ihärdiga påstötningar från min sida.

Förklaringarna har varit allt från att papperna kommit bort på posten till att det är ett svårt och tidskrävande arbete eftersom alla hundar måste kontrolleras en gång till och att man inte anser det vara prio ett att korrigera gamla prov när man arbetar ideellt.

Jag har verkligen stor respekt för alla er som arbetar ideellt med detta, ni gör ett fantastiskt jobb och självklart kan alla göra misstag. Men om det är så otroligt svårt att korrigera borde det inte då vara ännu viktigare att göra rätt från början? Och menar ni allvar med SBnK:s mål om att försöka få fler att anmäla sina hundar till jaktprov så måste sådana här fel eller misstag tas på allvar. Det har nu gått 18 månader utan att någon korrigering av resultaten har skett.

En del kanske tycker att det här är en skitsak eftersom jag faktiskt har domarkritiken och diplomaten. Men det handlar inte bara om mig och Hälga utan det här väcker mycket större frågor.....frågor som en liten klubb som SBnK inte bör utsätta sig för. Man kan ju undra hur ofta det här har inträffat på andra ställen eftersom man inte tycks bli mer upprörd över att det faktiskt har inträffat på Dundret.

Det ska också tilläggas att Hälga inte är ensam om att ha blivit felregistrerad från tävlingarna på Dundret 2017. Av oss åtta som fick pris på lördag och söndag är minst tre hundar felregistrerade till SKK. En hund som fick 2:a pris är inregistrerad för ett 3:e pris. En annan hund som fick 2:a pris på söndagen är inregistrerad som 2:a pristagare även på lördagen och är alltså registrerad för två pris. Och så Hälga som fick 3:e pris men som blev inregistrerad som ej godkänd.

Hur det har gått för alla er andra som deltog på Dundret september 2017 men som inte gick till pris vet jag inte. Men gå in på SKK:s hunddata och kolla. Kanske har er hund gått till pris utan att ni ens vet om det.

Agneta Bernárdzon

Svar på inlägg:

Hej Agneta!

Det är tråkigt när något blir fel och det är tråkigt att läsa att du är missnöjd med oss. Det beklagar vi. Vi har sysslat intensivt med jaktprov i 20-års tid som deltagare, provledare och domare och detta är oss veterligen första gången det blivit så fel att en hund inte fått sitt rätta pris och resultat registrerat hos SKK. Nu har det alltså hänt. Domarens skriftliga kritik, ifyllande av generalprotokoll som ska undertecknas av domare och provledare, inskickandet till Bretonklubbens jaktprovansvarig, inskickandet av protokollet till SKF:s jaktprovansvarig och slutligen inskickandet av protokollet till SKK borgar för noggrann kontroll men ibland upptäcks ändå inte fel. Att korrigera fel kräver att hela proceduren kontrolleras och görs om igen. Allt detta tar tid, tid som de som arbetar ideellt ska ta någonstans från. Felet kommer att rättas till och vi siktar på att det ska gå mer än 20 år innan det upprepas igen.

Med vänlig hälsning

Anna-Carin Wikman
Jaktprovansvarig

Lennart Berglund
Ordförande

Bretonträff och jaktdressyrkurs i Boden

Text: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Vi håller en Bretonträff i Boden lördag och söndag den 8-9 juni. Alla är hjärtligt välkomna, jättekul om Du bara dyker upp, grillar en korv eller tar ett fika i glada bretonvänners lag. Naturligtvis gäller inbjudan hela familjen. Platsen för träffen blir Grangärda, vid Mockträsket ca: en mil söder om Boden.

Träffen främsta mål är att vi skall få mötas under trevliga former, prata hund, fånga upp råd och tips av varandra.

I samband med träffen passar vi på att genomföra en jaktdressyrkurs med Saila Suorsa som instruktör. Vi som deltar i dressyrkursen träffas klockan 09:00 på lördag och slutar söndag cirka klockan 15:00.

Anmälan till dressyrkursen görs på anmälningssblanketten som Du finner på Bretonklubbens hemsida närmare kursstart. Vill Du endast delta del av tiden är Du lika välkommen. Har Du frågor om träffen hör gärna av Dig till Stig-Åke "Pigge" Göransson tfn. 070-6574013. E-mail: evabanjo@hotmail.com

Pris 200:- per deltagare i jaktdressyrkursen inbetalas på SbnKs postgiro 49 01 56-7 i samband med anmälan. Kursavgiften för hundekipage som inte är medlemmar i Bretonklubben är 700 kronor. Anmälan skall vara Bretonklubben tillhanda senast den 17 maj. Det fantastiskt låga priset för kursen beror på ett mycket generöst och välkommet ekonomiskt bidrag från Bretonklubbens styrelse.

Själva jaktdressyrkursen riktar sig främst till hundförare med hundar från 6 månaders ålder och äldre. Om Du är intresserad av boende av typ sovsäck med möjlighet att laga egen mat under träffen, allt till en billig penning hör i så fall av Dig till Stig-Åke "Pigge" Göransson.

Dressyrkursen har som mål att vi hundägare skall kunna gå hem och träna vidare genom att ha fått "hjälp till självhjälp". Saila anpassar naturligtvis, genom sin stora erfarenhet, kursens innehåll till deltagande hundars utbildningsnivå.

Innehållet i stort är:

- Ledarskap både teori och praktik.
- Kontaktövningar.
- Flockbeteende.
- Inkallning under stigande störningsgrad.
- Exempel på lugn-i-flog-övningar.
- Grundläggande och eventuellt avancerad apportering.
- Ev. avslutas kursen med en enkel tävling

Önskvärt är att deltagarna, förutom eget namn, adress, e-post och telefonnummer, också anger hundens namn hur gammal och hur erfaren han/hon är i anmälan.

De hundägare som kommit så långt i utbildningen av sin hund att apporten börjar sitta medför egna apportobjekt (Ripa, Mås, Skata, Kråka m.m.).

Glöm inte dressyrhalsband och stadigt koppel.

OBS! Alla är naturligtvis jättevälkomna till träffen men vi begränsar deltagarantalet på själva dressyrkursen till ca:14 deltagare. Först till kvarnen gäller.

Välkommen till en givande och trevlig helg!

Stig-Åke "Pigge" Göransson
Regionombud S Norrbotten

Arkivbild på Saila

Transitional Vertebra på Breton

Text: Öyvind Nagelhus

I Norsk Breton Klubb har man de senaste åren börjat uppmärksamma en för oss ny ortopedisk problematik på breton, nämligen Transitional Vertebra (TV), övergångskota eller sacralisation som missbildningen också kan kallas.

Vid en genomgång av det gedigna arkiv av HD bilder som finns hos NBK kunde man konstatera att ca 17% av hundarna i undersökningen har förändringen. Siffran är sannolikt högre men det föreligger svårigheter med att sätta diagnos enbart från HD-bilder i en del fall. Totalt blev någonstans mellan 1500 och 2000 bilder undersökta, men av olika skäl ingår 1450 hundar i själva statistiken.

TV är en missbildning som oftast finns i ländryggen. Missbildningen drabbar en eller flera kotor, och sitter oftast i övergången mellan olika segment i ryggen. HD bilderna avslöjar tyvärr enbart de förändringar som finns i ländrygg och bäcken.

Typisk för den drabbade kotan är att den inte tydligt kan definiera sig som tillhörande det ena segmentet eller det andra. Detta ser vi på röntgenbilden som att den bakersta ländkotan, som oftast är den som drabbas, på den ena halvan ser ut som att den tillhör ländryggen, medan den på den andra halvan ser ut som den tillhör bäckenet (sacrum). Det finns dock en mängd olika varianter av åkomman, och inte många hundar uppvisar klara symptom från missbildningen.

Men det avlivs hundar som har TV på grund av den outhärdliga smärta som vissa individer drabbas av. Det finns skäl att anta att en del hundar med TV har en sänkt prestanda, framför allt som jakthundar, i jämförelse med om de vore normala i strukturerna. Smärta på hund är ett mycket komplicerat område. En absolut sanning, som vi ofta ser som kliniskt verkliga veterinärer, är att hundar kan gå med kroniska smärtor utan att vi som ägare är medvetna om detta.

I undersökningen visade det sig att populationen i vårt västra grannland består av ca 28% kortsvansade bretoner och 72% med långsvans. Bland dom naturligt kortsvansade bretonerna var frekvensen av TV 26%, och bland långsvansade 14%. Bland vissa kortsvansade hundar saknades dessutom kotor i sacrum, som enkelt beskrivet är en benplatta bestående av 3 sammanväxta kotor.

Importhundar från kontinenten hade till jämförelse 24% TV - oavsett svanslängd. Vid undersökningen av TV fick man en känsla av att vissa linjer hade en högre frekvens av åkomman än andra. Därför gjordes en koll på 3 av dessa uppfödningar.

Gruppen utgjordes av 140 hundar, vilket motsvarade ca 10% av det antalet som utgjorde kärnmaterialet i undersökningen. Dessa hundar hade 43% kortsvansar och 57% långsvansar, alltså en betydligt högre andel kortsvansar än vad populationen har i övrigt. Totalt fanns det här ca 28% TV. Bland kortsvansarna var TV-frekvensen 32%, medan den för de långsvansade uppgick till 25%. Mängden TV i dessa uppfödningar utgjorde 17% av det totala antalet TV påvisade i hela materialet.

Man kan inte dra alltför långt dragna slutsatser av fynden, men kort svans är starkt förknippad med ökad risk - och man kan även misstänka att korta ryggar på liknande sätt kompromissar med normal anatomi i ryggslutet.

Hur man ska se på problemet är ett tema för diskussion. NBK har valt att gå försiktigt fram, och tillåter avel på hundar med TV. Det finns dock en begränsning för de som vill avla i enlighet med klubbens policy. Den kräver att för ytterligare en kull, ska avkomman i tidigare kull inte ha oacceptabel förekomst av missbildningen. På sikt kommer det sannolikt studeras mer i frågor rörande ärftlighet och betydelse av TV på breton.

Ex 1:
Prima höfter och normal ländrygg

Ex 2:
Vänster transversalutskott normal,
men tydlig assymetri på höger
sida. Ogynnsam, snedställd led
mellan L7 och S1

Ex 3:
Exempel på oregelbunden ledyta i
ländrygg till följd av TV

Oanmäld Kennelkontroll av SKK

Text: Bibi Staaf

I höstas var vi på ett av Bretonklubbens ordinarie jaktprov, det var två soliga fina dagar på Långtora och vi fick med oss ett diplom hem för vår yngsta bretontiks prestation. Det var trevligt och vi kände oss stolta och tacksamma över ännu en telning från vår kennel. Lugnt och skönt vi kan luta oss tillbaka ett slag och njuta, trodde vi. Kommande vecka hade en överraskning med sig.

När Kalle ropade på mig att komma, stod jag i ett överfullt förråd och försökte organisera om för att få bättre plats, många känner nog igen sig. Det är två damer här som söker dig, säger Kalle. Undrar när han slutade vara ansvarig för Smedgattu Kennel...?

Två damer stiger frimodigt in genom vår grind och stänger den bakom sig med viss bestämdhet och säger "Vi är Kennelkonsulenter och kommer från Svenska Kennelklubben för att göra ett oanmält besök och kontroll av Smedgattu Kennel". Det är då Kalle genast ropar på mig och ger mig ett leende...

Det var två trevliga damer som tycker om djur och vill att de skall ha det bra, så klart! Men

kontroll blev det, av både hundhållning, veterinärbesiktningsintyg, parnings- och köpeavtal för våra valpkullar samt medlemskap i specialklubbar. Även kunskaper om rasen och dess historik ingick i frågorna som ställdes.

Vid besöken ska kennelkonsulenter godkänna alternativt inte godkänna hundhållningen. Vi fick än en gång känna oss stolta och tacksamma med ett godkänt resultat och uppmaning från Kennelkonsulenter att fortsätta med vår kennelverksamhet.

ÖVRIGT

Vackert belägen villa i Siljansbygden
Hundarna lever med dagarna som
familje hundar. God komfort för
dem.
Vänliga välsköta hundar som
används till jakt. Mor och dotter
Hela tomten är omgärdad som
hundhage.

Går på jaktprov. Mar haft Breton sen 08
Kennel sen 2012
Kennelns startlik var dubbelchampion
Väl insatta i rasen och med i
spec klubben

Broshyrer lämnas Avtalen OK

UTLÅTANDE

Godkänd för hänvisning
☒ Ja ☐ Nej, av nedanstående orsaker

Underskrift kennelkonsulent
Underskrift kennelkonsulent/ägar
Underskrift uppfödare

[Signatures]

De berättade mot slutet av besöket, med glimten i ögat, att det var trevligt att komma till en kennel mitt inne i en by. Vanligtvis åker de med GPS:ens hjälp långt ut på landet i obebyggda områden, till den ena mer avlägsna gården efter den andra, där nästan inga människor syns till och då står det på GPS:en Framme vid målet. Ombyte förnöjer alltså!

Vi förmodar att många av våra kollegor varit med om liknande upplevelser.

En liten hälsning från oss på Smedgattu Kennel

Nya regler för annonsering av valpkullar

Dessa principer gäller för hur uppfödare/medlemmar kan utnyttja hemsidan för annonsering av kull och för möjligheten att ha en stående länk till egen hemsida/kennel.

Instruktion för annonseringen på hemsidan:
Vi uppmanar uppfödarna att annonsera i god tid och redan före utförd parning.
Aktuella kullar annonseras under 3 kategorier:

Kategori 1 - Svensk Bretonklubbs regler för god avel.

Kategori 2 - Svensk Kennelklubbs regler för avel.

Kategori 3 - Avel som inte sker i överensstämelse med reglerna ovan.

Kategori 1 - SBnK:s regler för god avel

- Alla SKK:s regler för avel, se nedan
- Föräldrarna ska ha HD: A eller HD: B
Eller Hundar med HD:C och $HQ \geq 0,94$ men då krävs att partnern har HD: A och $HQ \geq 0,98$
- Föräldrarna ska ha erövrat minst ett 2:a pris i Unghundsklass/Öppenklass på jaktprov
- Föräldrarna ska ha uppnått minst "Very Good" på utställning i jaktklass eller öppen klass.

Kategori 2 - SKK:s regler för avel

- Föräldrarna uppfyller kraven i *SKK:s Grundregler* samt *SKK:s Avelspolicy*
- Föräldrarnas HD-status ska vara känt (HD D och E är alltid diskvalificerande).
- Föräldrarna har inga kända psykiska eller fysiska defekter.

Ny sponsor till SBnK.

-DOGGY-
PROFESSIONAL
FÖR ETT AKTIVT HUNDLIV

 BOZITA
ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

Tack för att ni förgyller våra jaktprov med priser.

Vad fan har du i kopplet

Text: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Sitter vid köksbordet i villan i Boden. Klockan är nästan tio på kvällen och en total tystnad och lugn omger mig i stunden. Termometern som visar sina kalla siffror, minus tjugonio grader lyser i eldskrift mot mig från fönsterväggen. Fjärde veckan i rad med denna förlamande kyla. Min blick faller på mina två bretonhundar Origo och Speedo som ligger sovande på sina bäddar en bit från mina fötter. Stackare tänker jag, ni har ju verkligen inte fått någon riktig träning de senaste veckorna. Kortare turer på ungefär en halv timme iklädd full vintermunering är allt som det blivit.

Samtidigt fylls jag av en inre värme av tacksamhet och glädje. En fantastisk höst har vi haft. Fint väder nästan varje dag och framförallt har skogen varit full av skogsfågel och ripa. Tänk att Speedo som endast var två år under hösten fick uppleva den fågelrikaste höst jag någonsin upplevt. Den utveckling jag upplever hos honom är också ett kvitto på att många fågelkontakter som ung hund ger de erfarenheter som krävs för att lyckas i jakten. Har redan gångna höst kunnat göra dubbel-släpp med mina båda hundar och de har ändå jobbat helt självständigt, dessutom har båda sekunderat sin partner när det har uppstått en situation för det.

Blicken vandrar över till Origo där han ligger lugnt snusande med tassens över nosen. Min rutinerade kämpe som gett mig så många fantastiska upplevelser både i skog och på fjället. Tankarna går tillbaka i tiden till hösten när Origo var två och ett halvt år.

Under sommaren fyllde jag år och blev som min gode vän och jaktkompis Robert påpekade, en riktig pensionär. När han uppvaktade mig på födelsedagen gav han mig en inbjudan till jakt uppe på Svartberget. Ett ganska stort skogbeklätt berg några mil norr om Överkalix. Robert och hans lillebror Rolf har en vackert timrad jaktstuga uppe på berget, dessutom har de förädlat anläggningen med en vedeldad bastu.

När dagen för att få njuta av min present stod för dörren blev jag tvungen att välja en av mina två bretonhundar som var mina jaktkamrater vid tidpunkten att följa med på färden. Valet föll på den unge och energiska Origo, mest för att ge honom så många träningstillfällen på fågel som möjligt den hösten. Den

rutinerade, lojale och lugne Nimbus fick bli hemma med matte och bli lite extra ompysslad, det visste jag.

Bilen lastades och färden gick längs E4an och väg E10 upp till Överkalix där Robert och hans lillebror Rolf mötte upp. Med två bilar bar det iväg längs slingrande grusvägar upp på Svartberget till målet för färden, den mycket välbyggda jaktkojan. I bagaget fanns förutom hundens utrustning och min jaktutrustning också en stor gryta med sjömansbiff av älgkött som jag lovat bjuda på. Grytan visade sig slå väldigt väl ut, den var tänkt att täcka middag första dagen och dagen för hemfärd när det skulle bli ont om tid för matlagning förutsatte vi. Rolf berömde anrättningen på alla sätt och vis. Grytan ställdes ut i den lilla förstuga som tillhörde kojan efter första middagen. Naturligtvis blev det bastubad redan första kvällen. När vi återkom till vårt fina sovutrymme visade det sig att två glada hundar mötte oss, min Origo och Rolfs vackra finnspets. Båda viftade glatt på svansen vid mötet men vad gjorde de egentligen ute i förstugan. Onda aningar gick genom mitt huvud, de visade sig vara helt befogade. En totalt renslickad gryta som tidigare innehållit sjömansbiff gapade tom mot oss. En anrättning som föll alla på läppen måste ändå medges.

Första hela jaktdagen mötte oss med en klar morgon och en fullständigt bedövande vacker utsikt. Vi befann oss högt uppe på berget och vackra lockande dalgångar syntes under oss, blånande berg i fjärran förstärkte känslan av att vara de enda människor som fanns på flera mils avstånd.

Rolf jagade på egen hand med spetsen medan Robert och jag gick med Origo. Förmiddagen visade sig bli en besvikelse. Inte en enda fågelkontakt under flera timmars jakt. Det enda av intresse som hände var när vi korsade ett helt färskt björnsår, då insåg jag för första gången att Origo inte kommer att vika ner sig vid ett möte med björn, helt rätt misstanke visade det sig några år senare. Lunch sa Robert plötsligt när vi kom fram till en liten kallkällbäck. Stekpannan och kaffepannan åkte fram liksom den suovas och det mjuka tunnbröd som fanns med i ryggsäcken. Snart sprakade en mysig eld framför oss och doften av stekt suovas och nykokt kaffe spred sig över nejden. Origo fick sin beskärda del och vi njöt i stora drag alla tre. Kan du tänka som en fågel Pigge, frågade

Robert helt ogenerat. Om du var en tjädertupp var skulle du då befinna dig nu?

Jag hade ju redan tidigare sneglat ner mot dalgången och de fina myrkanter som såg ut att finnas där nere. Dalgången föreslog jag. Orkar Origo verkligen köra i myren, han har ju gått ganska hårt redan nu? frågade Robert. Han får gå kopplad om jag ser att han blir trött blev mitt svar.

Väl ute i myrlandet fick vi nästan omgående lön för mödan. Både tjäder och ripa visade sig och vi hade byte med oss båda två när det bar av hem mot kojan.

Pigge och Origo

Ett särskilt minne är när Origo står i kanten av en öppen myr. Jag sköter hunden och du blir skytt viskade jag till Robert. Ganska nervös och med en puls som kändes i hela kroppen går jag upp mot Origo. Detta var ju det första fågelarbete som vi skulle kunna komma till skott på så alla sinnen var på helspänn från min sida. Kommer hunden att gå efter? Kommer han att vara stadig i skottet? Kommer han överhuvudtaget att släppa fram oss till skott, han är ju trots allt ganska orutinerad? Alla farhågor flög helt osorterat i mitt huvud. Helt obefogat visade det sig senare. Ett tiotal meter bakom Origo låter jag honom resa fågeln. Två snabba avanser och en ensam ripa går skrattande upp framför oss, till min stora glädje stannar Origo helt lugn när fågeln lyfter, två skott faller och hunden är fortfarande

helt lugn. Det jag kunde se flög en helt oskadad ripa tvärs över myren, han skrattade dessutom åt oss. Djävlar jag bommade säger Robert besviken till mig.

Vi beslutade oss för att gå vidare istället för att följa en nyslagen ripa. Origo vill dock inte släppa den flyende ripan. Jag låter honom reda ut det där säger jag till Robert, stöter han så får det vara. Hunden galopperar med vatten stänkande om benen rakt över myren. Han försvinner in i den risiga myrkanten dryga ett hundra meter bortanför oss. Det dröjer inte mer än ungefär en minut innan jag ser Origo återvända mot oss tvärs över myren. Han har något i munnen säger Robert. En stolt och lycklig ung hund lämnar villigt av en varm ripa till mig. Han är bättre jägare än vad vi båda är tillsammans hör jag Robert mumla.

Vi hade alla fem några fantastiska dagar uppe på Svartberget. Härliga upplevelser av jakt för både hundar och skyttar, mysiga kvällar med bastubad, gemensam matlagning, både skrönor och sanna berättelser vid matbordet i stearinljusets sken där man hör en sprakande brasa i vedspisen i bakgrunden. Det är detta jag kallar balsam för själen.

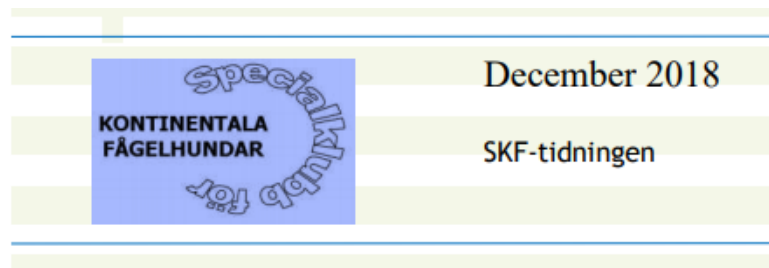
Sista dagen hade Rolfs hund gått så hårt att den måste få en dags vila. Robert bestämde sig för att stanna i kojan, städa inför hemfärden men främst för att låta lillebror få jaga över en stående fågelhund. Rolf tog mig till ett helt nytt ställe högt uppe på berget. Vi möttes av fin blandskog som bröts av med små myrstråk och även snårigt ris. Vi hade några fågelkontakter och Rolf hade turen att få fälla en tjäderhöna efter vad jag tyckte ett fint arbete av Origo. Jag kände mig väldigt nöjd med Origos arbete både med den fart han visade och hur väl som han tog hand om terrängen, inte en enda stöt under hela dagen.

På väg tillbaka till kojan låter jag Origo jaga hela vägen. Då tar Rolf tag i min axel tittar allvarligt på mig och frågar, vad fan har du i kopplet? Min hund ligger för ankar efter tre dagars jakt medan din bara ökar farten.

Känner mig stolt och tacksam över att vara en jägare med bretonhundar som jaktkamrater.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsnigar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

SKF tidningen

Ni kommer väl ihåg att SKF också har en tidning som utkommer med 2 nummer per år. Den är digital och ni hittar den på <http://specialklubb-skf.se/images/Tidning>
Redaktör är Kjell Lundberg.

Han brukar plocka några artiklar ur utkomna Bretonblad men naturligtvis hittar ni artiklar från andra raser också.

Tidningen efterlyser också artiklar men som redaktör för "bladet" hoppas jag att ni skickar dem till mig naturligtvis, så Kjell kan ta dem sedan.

Eftersom SKF-tidningen "knycker" material från Bretonklubben så känner jag mig fri att kontra. Ur nr 1-2018 hittar man följande.

Jag tror det funkar lika bra om man har en Breton, eller hur? //Birgitta

Hundägare lever längre!

Text o foto Caroline Maino

Ett längre liv och mindre risk för hjärtsjukdomar - det kan du som är hundägare förvänta dig. Det visare en alldeles färsk svensk studie. I ensamhushåll var resultaten tydligast. Forskarna noterade att risken för hjärtinfarkt och stroke var lägre hos ensamlevande hundägarna. En grupp svenska forskare vid Uppsala universitet, Karolinska Institutet, Stanford University och Sveriges Lantbruksuniversitet har studerat kopplingen mellan att äga hund och hjärt-kärlhälsa. Hjärt- och kärlsjukdomar är en av de vanligaste dödsorsakerna i världen och stod för 45 procent av dödsfallen i Europa år 2016. Målet med studien var att undersöka om hundägars risk för hjärtsjukdom och död skiljer sig från personer utan hund. Drygt 3,4 miljoner människor har ingått i studien, varav var sjunde levde med en hund. Samtliga deltagare har varit mellan 40 och 80 år och forskarna har följt personerna i upp till tolv år. Ingen av de som undersöktes i studien hade någon hjärtsjukdom när studien startade. Under studiens gång drabbades nästan 400 000 av dem av hjärtsvikt, akut hjärtinfarkt eller stroke och 76 000 dog till följd av någon hjärt- och kärlsjukdom. Sammanlagt dog omkring en halv miljon av forskningsobjekten under studiens gång. Effekten för ensamma särskilt positiv Resultaten av studien visade alltså att hundägare lever längre. Ett mycket intressant fynd i studien var att resultaten var tydligast i ensamhushåll. Risken för hjärtinfarkt och stroke var lägre hos hundägarna. - Att vara ensamstående har tidigare rapporterats som en riskfaktor för hjärtsjukdom och det verkar som att en hund kanske kan neutralisera denna överrisk, säger Tove Fall, veterinär och docent i epidemiologi vid institutionen för medicinska vetenskaper vid Uppsala universitet. Hon har lett studien tillsammans med sin doktorand Mwenya Mubanga. Ensamma hundägare löpte en 33 procent mindre risk att dö än människor som lever ensamma

utan hund, och 11 procent lägre risk att drabbas av hjärtattack. Lycka att äga just en stabijhoun Ett annat intressant fynd var att ägare till olika raser skiljde sig åt tydligt vad gällde hjärtsjukdom, något som är särskilt intressant för oss stabijägare. - Vi observerade till exempel att ägare till hundar av olika jaktraser utmärkte sig som friskare, säger Tove Fall. Anledningen kan vara att det är aktiva hundar som kräver mycket motion. De är också bra på kontakt med sina ägare. Den här sortens studier kan dock inte ge svar på om och hur hundar faktiskt skyddar från hjärtsjukdom och förtida död. - De associationer vi ser kan bero att hundar påverkar ägarens livsstil och välbefinnande positivt. Det kan också vara så att de personer som väljer att skaffa hund redan från början har lägre risk för hjärtsjukdom exempelvis genom en aktiv livsstil, säger Tove Fall. Forskarna har studerat information från sju olika nationella register, inklusive Jordbruksverkets hundägarregister samt Svenska Kennelklubbens register. Resultaten publicerades i november i den vetenskapliga tidskriften Scientific Reports.

Nadites Nieke kanske får matte och husse att leva längre

Utställning vinter 2019 prel.

Datum	Utställning	Hund	Pris	Domare
2019-01-04	Göteborg int. utst.	EIRAMS FREKKE FREKE	JUNKL Exc, JUNKK 1, CK, BHKL 1, BIR, BIG 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-04	Göteborg int. utst.	NUGGET DE TREMOUARD	UKL Very Good, UKK 2	Svend Lövenkjaer
2019-01-04	Göteborg int. utst.	STRANDBYS FELIX	UKL Exc, UKK 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-04	Göteborg int. utst.	EIRAMS GALNA GILDA	B/J KL Exc, B/J KK 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-04	Göteborg int. utst.	STRANDBYS ESTELLE	ÖKL Very Good, ÖKK 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-04	Göteborg int. utst.	EIRAMS HETA HERTA	B/J KL Very Good, B/J KK 2	Svend Lövenkjaer
2019-01-06	Göteborg int. utst.	EIRAMS FREKKE FREKE	JUNKL Exc, JUNKK 1, CK, BHKL 1, BIR, BIG 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-06	Göteborg int. utst.	NUGGET DE TREMOUARD	UKL Very Good, UKK 2	Svend Lövenkjaer
2019-01-06	Göteborg int. utst.	STRANDBYS FELIX	UKL Exc, UKK 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-06	Göteborg int. utst.	EIRAMS GALNA GILDA	B/J KL Exc, B/J KK 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-06	Göteborg int. utst.	STRANDBYS ESTELLE	ÖKL Very Good, ÖKK 1	Svend Lövenkjaer
2019-01-06	Göteborg int. utst.	EIRAMS HETA HERTA	B/J KL Very Good, B/J KK 2	Svend Lövenkjaer

Fönsvigs Jadore blev jaktchampion

november 2018

Ägare: Kjell Björne

Uppfödare: Torben Andreasen, Danmark

Stort Grattis.

Foto: Johanna Olofsson

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Anna Norén
Hosjöstrand 60
791 47 FALUN

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)72 717 42 82

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

Telefon, redaktör: +46(0)70 269 64 08

E-post, redaktör: birgittaradman@gmail.com

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Ang Dataskyddslagstiftningen

Dina uppgifter sparar vi enbart för att kunna kontakta dig, se att medlemsavgift är betald inför prov samt skicka dig Bretonbladet. Vi lämnar inga uppgifter vidare.

Medlem 2019

Medlemsavgift 2019: 350:-

Familjemedlem: 100:-

Som medlem får du bl.a. BretonBladet fyra gånger per år.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Om du får nya kontaktuppgifter eller om det är något du undrar över så kontakta medlemsansvarig@breton.se.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår medlemsregistreringssida på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

Bretonklubben inför helt ny betalningsrutin 2019

För att öka servicen mot våra medlemmar och för att minska Bretonklubbens administration har vi infört en helt ny betalningsrutin fr o m 1 januari-2019.

Rutinen innebär att vårt bokföringssystem kommer skicka ut fakturor per mail både för betalning av Medlemsavgift och Startavgift för Jaktprov och Utställningar. Fakturan kan betalas till klubbens bankgiro eller via SWISH precis som tidigare. Nyheten är att fakturan kommer innehålla ett individuellt OCR-nr som ni måste ange på betalningen, liksom ni gör på de flesta andra fakturor ni betalar. Genom OCR-numret hantear bokföringssystemet fakturan så att den automatiskt bokförs på medlem och typ av betalning.

Som en extra service, kommer fakturan dessutom ha en QR-kod, så att ni som önskar kan scanna och betala med er bank-app.

Denna nya rutin innebär självklart att det är extra viktigt att vi har rätt mail till er. Om ni har bytt mail eller är medvetna om att vi skulle ha fel mail till er, ber vi er att skicka rätt mail-adress till medlemsansvarig@breton.se.

Om du absolut inte vill ha fakturan per mail, utan per papperspost, kontakta Bretonklubbens kassör Teddy Lindberg 070-209 12 74, kassor@breton.se och ange din postadress.

OBS! BETALA ALLTSÅ INGEN MEDLEMSAVGIFT FÖR 2019 ELLER STARTAVGIFT TILL JAKTPROV FÖRE NI FÅTT EN FAKTURA! OBS!

